

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010590
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712010590.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.9.2014, v trestnej veci obžalovaného G. C. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 160/2012 zo dňa 31.3.2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému G. C. , nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom E. B., X. č. XXX/XX, toho času bytom C. č. XX, G.,

u k l a d á

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmiennečne o d k l a d á a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u s t a n o v u j e skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zákona mu u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu zároveň ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 (štyroch) rokov.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 158/2012 zo dňa 21.8.2012, právoplatnom dňa 25.1.2013, ktorým mu bol podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov s probačným dohľadom, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 48 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obž. G. C. uznaný za vinného pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 27.4.2012 v čase okolo 8.00 hod. v Poprade na ulici G. č. X vošiel do predajne FARBY LAKY, ktorej vlastníkom je obchodná spoločnosť ALDAMA, s.r.o. so sídlom Veľká Lomnica, Železničná č. 25/114, IČO: 46 202 412 a v predajni počas prevádzky vzal do ruky desaťlitrové vedro s interiérovou farbou značky Helios, ktoré hodil do pigmentovacieho stroja značky Chameleon, model 30997, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu jeho dvoch valcov s farebnými pigmentmi, následne kopol do desaťlitrového vedra s interiérovou farbou Helios, ktorá sa vyliala v priestoroch predajne, potom prešiel za predajný pult, z ktorého zhodil na zem registračnú pokladňu značky Bixolon FT 4000 a monitor k počítaču zn. LG, čím tak spôsobil pre obchodnú spoločnosť ALDAMA, s.r.o. škodu vo výške 124,69 eur a pre obchodnú spoločnosť HG Trade Slovakia, s.r.o. škodu vo výške 394,- eur.

Za to mu bol podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, pre ktorého výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu bol tiež uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 48 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol súčasne zrušený výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 158/2012 zo dňa 21.8.2012, právoplatným dňa 25.1.2013, podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona v trvaní 30 mesiacov, s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 48 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti HG TRADE Slovakia, s.r.o. škodu vo výške 394,- eur a spoločnosti ALDAMA, s.r.o. škodu vo výške 124,69 eur.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, tak proti výroku o vine i o treste podal obžalovaný odvolanie, ktoré neskôr doplnil o písomné dôvody. Poukázal v nich na to, že okresný súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy okolnosti svedčiacie v jeho prospech, nevykonal všetky dôkazy, ktoré vo veci navrhol vykonať, čo je v rozpore so základnými zásadami trestného konania ustanovenými v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku. Ak by bol vykonan všetky dôkazy, ktoré navrhol, najmä výsluch bývalej družky poškodeného C. E., bol by dospel k záveru, že v skutočnosti nepoškodil žiadne cudzie veci, ale veci, ktoré takpovediac patrili jemu. Svojho brata, poškodeného, finančne podporoval od r. 2011 až do marca 2012. Až vtedy zistil, že ho zneužíval. Financoval celé podnikanie poškodeného brata, založenie firmy, aj rekonštrukciu domu v Starej Lesnej, čo môže dosvedčiť bratova bývalá družka C. E., ktorú súd najprv sa rozhodol vypočuť, avšak v konečnom dôsledku od jej výsluchu upustil. Jeho pohľadávka voči bratovi bola najmenej 30.000,- eur, využíval jeho autá, zaplatil mu dovolenku s rodinou. Keď brata začal žiadať, aby splácal záväzok voči jeho osobe, neustále to oddiaľoval a z jeho pohľadávky mu nezaplatil nič a napokon zistil, že si prestal plniť aj vyživovaciu povinnosť. Brat sa mu začal vyhýbať, zistil, že od neho investované peniaze utráca v nočných kluboch, a preto nástojčivejšie začal od neho žiadať splnenie záväzku. Je pravdou, že v apríli 2012 nezvládol napätie a že mu povolili nervy, ale v žiadnom prípade nemal úmysel poškodzovať majetok tak, ako je to uvedené v rozsudku. Napokon, boli to ním investované peniaze do tohto obchodu. Chcel, aby brat s ním komunikoval. Očakával, že začne jednať s ním o splnení svojho záväzku. Brat však prehlásil, že ho dostane do väzenia a že mu za to ťažko zaplatí. Po krátkej dobe ho oslovil jeho bývalý kolega, že mu brat ukradol motorku. Následne v tejto veci vystupoval ako svedok a keď brat zistil, že vypovedá pred políciou v Kežmarku v jeho neprospech, začal ho vydierať, že ak nezmení výpovede v Kežmarku, tak on mu zavarí práve v tejto veci a že ho dostane „do basy“. V skutočnosti on v predajni poškodil jedno vedro, resp. rozbil jedno vedro a poškodenie stroja vôbec nebolo také, ako uviedol vo svojej výpovedi. V tejto súvislosti boli na súde vypočutí svedkovia, ktorí podľa neho potvrdili, že vec je účelovo zveličená. Jeho brat poprel akýkoľvek záväzok vo vzťahu k jeho osobe, ako aj to, že bratov obchod rozbehol on. Brat tvrdil, že firmu založil zo svojich úspor, ale pri svojich výpovediach v Kežmarku vypovedal, že on žiadnu hotovosť nikdy nemal a ani nemá, a preto nemôže ani platiť výživné na deti. Napokon sa brat dopustil podvodov v súvislosti s DPH a od svojej bývalej družky vyžadoval,

aby dosvedčila, že mal vlastných peňazí našetrovaných asi 35.000,- eur. Po jeho nehode v r. 2012 zneužil jeho citové rozpoloženie a on až neskoro zistil, že ho znova oklamal. Keď došli predvolania na výsluchy svedkov v súvislosti s bratovým trestným stíhaním a on vypovedal nie v bratov prospech, až vtedy sa začal vyjadrovať k veci, ktorá sa stala 27.4.2012 a ktorá je predmetom tohto napadnutého rozsudku a začal zveličovať poškodenie a skutok tak, aby dosiahol kvalifikáciu trestného činu poškodzovania cudzej veci. Preto žiadal, aby vo veci bola vypočutá ako svedkyňa bratova bývalá družka C. E., ktorá podľa jeho názoru sa vie najviac vierohodne vyjadriť jednak k jeho investíciám v prospech tzv. poškodeného, jeho brata v obchode a rovnako vie dosvedčiť aj bratove záväzky vo vzťahu k jeho osobe. Uvedomuje si, že nemal konať tak, ako konal, ale bol v ťažkom životnom rozpoložení, konal v afekte pre nevyriešené problémy s bratom, avšak skutočné poškodenie nebolo v takom rozsahu, aby bolo možné jeho konanie kvalifikovať ako poškodzovanie cudzej veci. Súd v konečnom dôsledku odmietol ďalšie dokazovanie vo veci, čo sa následne premietlo aj v neobjektívnom vyhodnotení skutkového stavu a do odsudzujúceho rozsudku voči jeho osobe, pričom tento skutok nemôže byť posudzovaný ako trestný čin, nanajvýš ako priestupok. Uplynula však doba na možnosť jeho potrestania za priestupok, a preto žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alebo alternatívne, aby ho priamo na základe dôkazov, ktoré boli doposiaľ vykonané, oslobodil spod obžaloby.

Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že aj keď odvolanie obžalovaného smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, teda aj proti jeho výroku o vine, tak predmetom prieskumnej činnosti v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku mohli byť len výrok o treste a výrok o náhrade škody, pretože podľa § 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku obžalovaný nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti výroku o vine.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 3.2.2014 je totiž zistiteľné, že po zákonom poučení a po povolení súdom obžalovaný vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Po kladných odpovediach obžalovaného na otázky primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a zistení stanoviska prítomného prokurátora a obhajcu súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a že sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Z ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyplýva, že obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, ale okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a súd v tomto rozsahu jeho vyhlásenie prijal, tak nie je oprávnený na podanie odvolania proti výroku o vine. Pokiaľ obžalovaný takéto odvolanie podal, tak nemôže byť podkladom na preskúmanie výroku o vine odvolacím súdom.

Pokiaľ ide o výrok o treste, z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd použijúc zásady pre ukladanie trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na zistenie len priťažujúcich okolností bez zistenia poľahčujúcej okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd zistil v napadnutom rozsudku len priťažujúce okolnosti a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. h), m) Tr. zákona). V dôsledku tejto prevahy priťažujúcich okolností musel prvostupňový súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona o jednu tretinu zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a trest ukladať v rámci takto upravenej trestnej sadzby, teda od 2 rokov a 4 mesiacov až do 5 rokov.

S uvedeným zistením pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností však už v čase konania verejného zasadnutia o odvolaní nie je možné súhlasiť.

Čo sa týka priťažujúcich okolností, krajský súd môže u obžalovaného konštatovať len skutočnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona), nie však, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Z odpisu registra trestov, ako aj oboznámených spisov je síce zrejmé, že obžalovaný má v registri trestov 4 záznamy. Ani v jednom prípade však na tieto záznamy nie je

možné prihliadať ako na predchádzajúce odsúdenie v zmysle uvedenej priťažujúcej okolnosti. Tak v prípade odsúdenia Okresným súdom Kežmarok sp. zn. 1T 36/06, ako aj v prípade odsúdenia Okresným súdom Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 223/09 už totiž u obžalovaného platí zákonná fikcia, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V prípade tretieho záznamu v odpise registra trestov ide o rozhodnutie nemeckého súdu z 15.6.2011 (právoplatného 13.7.2011), na ktoré nie je možné prihliadať.

Ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona okresný súd prihliadal na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 223/2009 zo dňa 15.12.2009, právoplatného dňa 31.12.2009, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a 6 mesiacov, teda do 1.7.2012. Keďže do 2 rokov od uplynutia skúšobnej doby nebolo urobené rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona bez toho, že by mal na tom obžalovaný vinu, tak v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zákona sa má za to, že sa obžalovaný osvedčil. Z tohto dôvodu nie je možné prihliadať na toto odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona.

Stotožniť sa nie je možné ani s nezistením žiadnej poľahčujúcej okolnosti. Obžalovaný totiž na hlavnom pojednávaní svojim vyhlásením priznal, že trestný čin spáchal. Z jeho následných vyhlásení, najmä z obsahu odvolania vyplýva, že svoj trestný čin ľutuje, len sa domnieva, že vzhľadom na majetkové spory s bratom bola výška škody nadsadená. Preto podľa odvolacieho súdu je potrebné u obžalovaného konštatovať aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval.

Krajský súd teda zistil rovnovážny pomer jednej priťažujúcej a jednej poľahčujúcej okolnosti.

Keďže v dôsledku tejto skutočnosti už do úvahy neprichádzalo zvyšovanie dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona, za použitia ktorého okresný súd ukladal trest v napadnutom rozsudku, tak odvolací súd musel napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a o treste sám rozhodnúť.

Pri rozhodovaní o treste odvolací súd, popri pomere a závažnosti poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, vychádzajúc pritom zo zásad ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona), prihliadol aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Aj keď, ako už bolo uvedené, sa v prípade dvoch predchádzajúcich odsúdení súdmi SR na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, tak táto zákonná fikcia neodsúdenia neznamená, že došlo aj k zahladeniu skutočnosti spáchania trestného činu. Preto krajský súd prihliadal pri rozhodovaní o treste z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy aj na to, že sa obžalovaný už trestného činu dopustil.

Rovnako pri hodnotení osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy musel krajský súd prihliadať aj na množstvo priestupkov, ktorých sa na úseku cestnej dopravy a proti občianskemu spolunažívaniu obžalovaný dopustil.

Keďže žalovaný trestný čin obžalovaný spáchal skôr, než mu bol Okresným súdom Kežmarok v konaní sp. zn. 1T 158/2012 doručený trestný rozkaz zo dňa 21.8.2012, tak obžalovanému odvolací súd ukladal súhrnný trest. Uvedeným trestným rozkazom, doručeným obžalovanému 25.1.2013, bol tento uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, ktorý mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom 48 mesiacov a tiež trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel 48 mesiacov. Právoplatnosť nadobudol 25.1.2013.

V súlade s § 42 ods. 1 Tr. zákona potom odvolací súd musel uložiť súhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov. Týmto ustanovením je ust. § 157 ods. 2 Tr. zákona, ktoré ustanovuje trestnú sadzbu odňatia slobody za prečin ublíženia na zdraví na jeden až päť rokov.

Po zhodnotení všetkých uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu je v prípade obžalovaného možné dosiahnuť súhrnným trestom odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon, za súčasného uloženia probačného dohľadu, vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu je možné podmiennečne odložiť. Zároveň obžalovanému súd určil skúšobnú dobu 5 rokov a povinnosť nahradíť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Taktiež obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy vozidiel po dobu 48 mesiacov a to za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 158/2012 zo dňa 21.8.2012.

Za správny však je potrebné považovať výrok napadnutého rozsudku o náhrade škody. Tento je založený nielen na dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní, ale aj na vyhlásení obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Preto výrok o náhrade škody ostal rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Odvolací súd síce zistil, že po vyhlásení napadnutého rozsudku okresným súdom došlo k zmene obchodného mena spoločnosti HG Trade Slovakia s.r.o. na obchodné meno HELIOS SLOVAKIA, s.r.o.. Táto skutočnosť však nemá vplyv na správnosť výroku o náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.